

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΩΡΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὄλον. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', Ἀνατολικά γ' καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελούντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κρατιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ, ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δούλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ, ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σῴσης προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, συνεχίρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνούντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὦν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόφρονε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν, καὶ Δανιήλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θεῖαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλών. Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείμεν Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Ἀνατολίου

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί, Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαάκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, Δαυῖδ τὸν πραότατον καὶ Δανιήλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας, αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ αὐτοῦ Ἦχου

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἦχου.

Δόξα... Ἦχος γ' Γερμανοῦ

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, οἱ φιλέοργοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν, Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνώχ, Νῶε, Μελχισεδέκ, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆν καὶ

Ἀαρών, Ἰησοῦν, Σαμουήλ καὶ Δαυῖδ· μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἰερεμίαν, Ἰεζεκιήλ, καὶ Δανιήλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἄμα Ἡλιοῦ, Ἐλισαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας, Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαππιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστόν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁ αὐτὸς

Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῶν Προπατόρων Ἦχος β'

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, οἱ ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

Τό, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον τὸ Ἐωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ Ν'

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

κανῶν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τρεῖς παιῖδας ὑμνῶ, Δανιήλ τε τὸν μέγαν. Θεοφάνους.

Ἦδὴ α' Ἦχος πλ. δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίας, συμβολικῶς ὄραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, Χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἀβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις, τῷ Βασιλεῖ ὠραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον

Ἴὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυῖδ, βλαστήσασα Κόρη
θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Κανῶν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς

Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ἰὸδὴ α' Ἦχος α' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.
ἴσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἢ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου
λάμπαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ νῦν
ἀπολαύουσιν.

Ἄδᾶμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη
γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος, τοῦτον
δὲ μαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαιῷ τίκτεται,
Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου, οὐ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστήρ ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε·
ἴσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἢ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Τῶν ἁγίων Παίδων

Ἰὸδὴ γ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε
τὸ πνευμά μου».

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυῖδ, Νόμους τοὺς πατρώους,
θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρῶτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου
ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυῦμνητον ἄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς
δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἴνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα
σώματα.

Τῶν Προπατόρων

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἰδεταί ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σήθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπῳ πολιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε, καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι, καὶ εὐαρέστως βίωσας ἐν γῆ, κλέος ἐπηνέγκατο.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεῖς κρείπτων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἶα Θεοῦ πεφηνώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται, καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλιόμενον.

Καταβασία

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπύρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε».

Ἡ Ὑπακοὴ Ἦχος β'

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο· Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξη τῷ Προεστῶτι, λέγομεν.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἵμνήσωμεν πιστοί, τοὺς Προπάτορας πάντας, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὀραθέντος, δοξάζοντες ἐν ἄσμασι, τὸν αὐτοὺς θαυμασώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προεκτυπώσαντας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Τῶν Ἁγίων παιδῶν

Ῥοδὴ δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε».

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Ἄπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἢ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσεὶ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον

Ἵμνωδαίς Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ

καμίνω έπεγίνωσκον.

Τών Προπατόρων

Ῥάβδος εκ τής ρίζης [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελωδήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον· ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θείαις καλλυνόμενος, ὤφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ᾧ μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰδὼν σου Θεὸς τὸ εὐγενές, τῆς γνώμης τὸ ἀκέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευτέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγὸν σε δείκνυσι, σώσαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, κατακλισμοῦ αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπαράτρωτον, καὶ εὐρεθέντα τότε δίκαιον, τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίνῃ σώσαντα, πάλαι Κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προστάξει παντουργικῇ, ὕμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶσί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραίνουσα καὶ ψυχάς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σου τοὺς σεμνοῦς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοκίον

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, καὶ σπαργανοῦται ὡσπερ νήπιον, καὶ Μάγοι ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τοῦτον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία

«Ῥάβδος εκ τής ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε».

Τών Ἀγίων Παίδων

Ῥδὴ ε' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Μυηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς Τυράντους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμμεῖτο, Δανιὴλ φιλόανθρωπε τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱὸν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν Ἐθνῶν ἀπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοός καθαρότητι.

Ῥραιώθη ᾧ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὕμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσοῦ, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον

Δανιήλ σε Παρθένε, Ὅρος προδιέγραφε σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριπτοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσιζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελωδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτήρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Τῶν Προπατόρων

Θεὸς ὢν εἰρήνης ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐπαῖνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σῆμ, πατρικὴν εὐλογίαν καρποῦμενος, καὶ ἔναντι εὐάρεστος, δεικνύμενος Θεοῦ, καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων, χοροῖς κατειλεγμένους, καὶ ἐν χώρα τῶν ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ἴδεῖν ἤξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραάμ τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ, καὶ ἔμπλεως ἐγένετο, χαρᾶς Πνευματικῆς· τοῦτον οὖν διανοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος γνησιώτατος, παμμάκαρ Ἀβραάμ· ὅθεν μισθὸν κομίζη, τῆς ξένης ξεναγίας τὸ γενέσθαι ἀπείρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Ὁ Πλήρης κενούται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται, πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος, καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε».

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ἰδοὺ εἶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ ππαισμάτων καταίγῃς με ταραπτεῖ, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνωσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε».

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας Ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοι, ὦ τοῦ Δαυῖδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιήλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς δέ, τοὺς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον

Ἰλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μήτηρ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τῶν Προπατόρων

Σπλάγχων Ἰωνᾶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὡφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνοῦμενος.

Ἦφθη Ἰακώβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νοῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, ἥπερ Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεῖς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσήφ, πατὴρ τὴν εὐπειθειαν, ἐν λάκκῳ βληθείς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος ἐν λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγινώς καὶ δίκαιος, Βασιλεὺς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι, σπαργανοῦται δέ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλη σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία

«Σπλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον».

Κοντάκιον Ἦχος β' Αὐτόμελον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἥς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐγγισον ἡμῖν, καὶ φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου τῶν ἐν Βαβυλῶνι, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντων σε καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκομεν πρῶτον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας τοῦ μηνός, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στιχοὶ

Δέξασθαι χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.
Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ῥδὴ ζ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσεῖ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς δροσιζόμενοι, τὴν ὥδην ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἦχος θεοσεβῆς ἐμελωδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ὥδην ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀππανόμενον, καὶ ὥδην ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θεάν, Υἱὸν προσηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσιν ἐβόησεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐχων λελαμπρυσμένον θεῖα αἴγλη, τὸν νοῦν Δανιήλ Θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Προπατόρων

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἵμνείσθω Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαήλ σὺν τῷ Δανιήλ, κάμινον σβέσαντες πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὀρμὰς καὶ τῷ Χριστῷ, συμφώνως ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας, πειρασμοῖς καὶ ἀνενδότοις θλίψεσι, θεράπων κέκληται Ἰώβ, τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, πρᾶος, ἄκακος, εὐθύς, τέλειος, ἄμεμπτος, ἀναβοῶν· ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν πίστει Μωϋσέα, Ἀαρὼν τε καὶ τὸν Ὠρ τιμήσωμεν, ἀνευφημοῦντες, Ἰησοῦν, καὶ Λευῖ τὸν ἱερώτατον, Γεδεὼν τε καὶ Σαμψών, καὶ ἀνακράζοντες· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν, ἡ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ᾧ πάντες ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

«Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ῥδὴ η' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείπτονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνέβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες· τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπίδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς Ἐλπίδος Ὅσιοι, καὶ ὑπομονήν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες

ἀνευδότης· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν ἐκσεσωκότι Δεσπότη· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῖδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, Δανιήλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, προελθόντα ἀφράστως· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Προπατόρων

Θαύματος ὑπερφυοῦς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Ἄβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνῶς, καὶ Ἐνῶχ καὶ Ἀβραάμ, Μελχισεδέκ καὶ Ἰῶβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακώβ· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπῆ θείων Πατέρων, εὐφημήσωμεν Βαράκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυῖδ, Ἰεφθάε Σαμουήλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν ὀρώντα, σεπτῶς καὶ ἀνακράζοντα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Ἐπαινον μελωδικῶς Θεοῦ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὡσηέ, Μιχαῖαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακούμ, Ζαχαρίαν, Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖον τε καὶ Ἀμμῶς, καὶ τὸν Ἀβδίου καὶ Μαλαχίαν, Ναούμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἰερεμίαν καὶ Ἰεζεκιήλ, ἅμα Δανιήλ, Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισαίου.

Τριαδικὸν

Ῥήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἄναρχον, τὸν Υἱὸν τε καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει κράζουσα· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡφθης ἐκ Παρθενικῶν Χριστέ αἱμάτων, σωματούμενος ἀρρήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενος· ἀστήρ δὲ σε πόρρωθεν ἐμήνυσεν, ἀστρολόγοις· Ὑμνεῖτε πίστει κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

«Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῶν Ἁγίων Παίδων

Ἦδὴ θ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἄσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεπποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις
Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν
στάχυν καρποφορήσαντες.

Ἄντειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθα ἀπέδρα γὰρ λύπη
κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς
πίστει σε μεγαλύνοντας.

Τῶν Προπατόρων

Μυστήριον ξένον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἰσχύϊ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγατέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδιθ καὶ Δεβόρρα, Ὀλδά, Ἰαήλ
τε, Ἐσθήρ, Σάρρα Μαριάμ Μωσέως καὶ Ῥαχήλ, καὶ Ῥεβέκκα καὶ ἡ Ῥούθ αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σβέσαντες Παῖδες, Ἁγίους τὴν κάμινον, ἱερώς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιήλ τῷ Προφῆτῃ, πᾶσι
δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νόμου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν Δεσπότην θεραπεύσασιν.

Σοφώτατοι θεῖοι, Προφῆται γεγένηται, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰούδα
τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· αὐτῶν ἰκεσίαις, Ἰησοῦ πάντας
οἰκτείρησον.

Ἠγίασται πᾶσα ἡ κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ πανηγυρίζουσα, κράζει ἰκετικῶς ἐκβοῶσα· Δέησιν
Κυρίῳ, αἰεὶ προσαγάγετε Μακάριοι, τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς ἀσυγχύτως·
χόρευε ἡ κτίσις, φωναῖς εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δι' οἶκτον, παναγίαν συγκατάβασιν.

Καταβασία

«Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν
Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες
μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραάμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ
χρέος, καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη, διὰ πολλὴν
εὐσπλαγχνίαν.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ, Σὴθ καὶ τὸν Ἐνῶς, Ἐνῶχ καὶ Νῶε Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ,
Μωσῆν, Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρών, Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυῖδ καὶ τὸν
Σολομώντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ἄγνη Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Θεονύμφευτε, ἐν ὥρᾳ τῆ φοβερᾶ μοι, πρόστηθι καὶ μεσίτις, πρὸς τὸν Υἱὸν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ρύσαι με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων Προπατόρων δ'.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν. **(Δίς)**

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα... Ἦχος βαρὺς Γερμανοῦ

Δεῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν, ἀξίως τιμήσωμεν, τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν, τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· ὁ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιεῖσθαμεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων ἡ ζ' Ἰζδὴ.

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...